

JAUME BARTUMEU

Líder del Partit Socialdemòcrata d'Andorra

«Andorra ha viscut 14 anys d'orientació equivocada»

Text: Albert Roig *

Els sondejos el donen com a guanyador...

● En un país com Andorra, on no tenim gaire tradició d'enquestes, ens mirem els sondejos amb molta prudència. Sempre és una satisfacció veure que l'enquesta et situa en primer lloc, però la de veritat és la del dia 26 d'abril i, per tant, nosaltres hem de seguir treballant tal com ho hem estat fent fins ara, amb la mateixa intensitat i mirant de convèncer els ciutadans que l'única alternança possible és la que representem els homes i les dones de l'Alternativa.

A què respon que encara hi hagi un 40% d'indecisos?

● La tradicional prudència dels andorrans, que podem qualificar també de por, els fa ser reticents a contestar telefònicament una enquesta en què poden arribar a creure que al darrere d'aquell telèfon els està escoltant un candidat o altre. Hi ha gent que vol mantenir la seva privacitat i, per tant, crec que no hi deu haver tants indecisos com marquen les enquestes. És cert que el desgavell al Partit Liberal, amb un cap de Govern sortint que s'havia aferrat com a candidat amb tensions al partit i que, quan ja havia aconseguit ser-ho, abandona la tripulació al mig del mar; també ha creat molta desorientació i molts d'aquests indecisos poden ser dels conservadors andorrans.

I què els diu vostè, a aquests indecisos, perquè acabin votant l'Alternativa?

● Els hem de dir que les coses estan com estan perquè durant 14 anys hi ha hagut una orientació equivocada, i una desorientació flagrant en aquesta darrera legislatura, que se'ls va enganyar quan

se'ls va dir que no posarien impostos, i no només els han posat, sinó que ho han fet de la pitjor manera, i, per tant, que no tenen cap garantia que no els tornin a enganyar; això sí, ara disfressats de «reformistes», però amb la mateixa gent i les mateixes orientacions que han donat suport quatre anys a Albert Pintat. Els hem de dir que l'única proposta de solvència contrastada tant en l'àmbit econòmic com en el polític i el de les relacions d'Andorra amb Europa som els socialdemòcrates.

Les eleccions «L'única proposta de solvència contrastada a Andorra som els socialdemòcrates»

Vostès diuen que posaran impostos, com ho rep la ciutadania?

● Aquests dies, fins i tot persones que no estaran subjectes a l'impost perquè no tenen un nivell de renda suficient pels mínims que hem situat en la nostra proposta fiscal, pregunten amb preocupació què passarà amb aquest tema. La maquinària electoral liberal és una especialista d'aixecar pors a la ciutadania i ja hem detectat que s'ha anat a funcionar i treballadors assalariats de l'àmbit privat dient-los que nosaltres els volem posar impostos de tota manera. Els expliquem que la nostra proposta d'imposició sobre el rendiment del treball només afectarà un 16% dels afiliats a la Seguretat Social, perquè hem posat un mínim de 35.000 euros nets a l'any. I els diem també que en aquest país necessitem mantenir uns serveis públics i que per a això serviran

aquests diners. I ho entenen, però el que ens demanen és que qui més té més pagui, que és exactament la nostra proposta.

I els empresaris, com reben la introducció d'un IVA al 5,5%?

● Hi ha algun comerciant que ens ha dit que això els pot alterar el plantejament comercial que tenia. Però quan analitza la situació veu que hi trobarà avantatges. Per entendre'ns, en el sistema actual, l'impost de mercaderies indirecte (IMI) es paga a la importació de la mercaderia i no es recupera mai, tant si es ven com si no, o com si es ven en rebaixes o es queda als magatzems. L'IVA només s'haurà d'abonar quan s'hagi venut l'article. El conjunt de l'empresariat ha vist que dins del debat electoral actual nosaltres som els únics que tenim una proposta preparada, que no dubtem que funcionarà, i els que hauran de gestionar la seva activitat empresarial també ho veuen com nosaltres.

Es pot dir que el Partit Socialdemòcrata ha deixat de fer por a l'empresariat andorrà?

● Potser no aixequem entusiasme en determinats sectors de l'empresariat d'aquest país, però ens veuen com una força responsable i preparada, segur. Per tant, por? Segurament no hi ha la por que hi havia el 2001 o el 2005. Ara la por se situa en la incertesa d'una oferta electoral, la liberal, filla de 14 anys de Govern que no es veu ni preparada ni ben estructurada, que després de passar-se una legislatura rebutjant la nostra proposta d'imposició general sobre els beneficis d'empresaris i professionals o dient que l'IVA no era una bona solució, ara resulta que sí que ho accepten... i,





QUI ÉS

● Va néixer a Andorra el 10 de novembre de 1954. Està casat i és pare de dos fills. És llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona i durant la legislatura 2001-2005 ha estat president del grup Socialdemòcrata.

● Afronta per cinquena vegada consecutiva unes eleccions generals liderant el centreesquerra andorrà. Per primera vegada sembla que estigui més a prop que mai d'assolir el Govern del país i així ho constaten les xifres del baròmetre d'opinió.

tot i que ho diuen amb la boca petita, la ciutadania ha de saber que la reforma impositiva es farà en totes les hipòtesis de treball que puguem trobar avui.

Albert Pintat assoleix un èxit amb la declaració unilateral de París que fa sortir Andorra de la «llista negra» de paradisos fiscals?

● Podria ser un èxit si no fóssim a la llista «grisa fosca». Però és que ser a la llista negra o no, no resol la situació. El problema, Andorra el té amb Madrid i París. La situació internacional ha canviat, l'intercanvi d'informació serà en l'àmbit administratiu a la demanda, això vol dir que el Consell General s'ha de posar a treballar en una legislació que ha de posar fi al secret bancari, sense que això signifiqui l'eliminació total del secret bancari, sinó la modulació del secret per avançar cap a la transparència que ens demana la comunitat internacional, però sobretot els dos grans veïns que tenim. Aleshores, hem sortit de la llista negra i ara estem a la gris fosca? Sí, però per sortir de la gris fosca hem de fer uns intercanvis d'informació amb almenys dotze països, dos d'ells són França i Espanya, però encara ens en queden deu, i aquí ja hi ha feina i no podem sortir de la llista fins que no haguem resolt aquestes qüestions.

El compromís que agafa Pintat amb la Declaració de París és fer aquesta legislació abans del 15 de novembre.

● Nosaltres creiem que el que és l'adopció de la normativa interna durant l'estiu es pot tenir enllestida. Però aleshores s'ha de negociar amb França i Espanya els convenis de no doble imposició. La carta unilateral d'Albert Pintat no parla de la negociació d'aquests convenis, només diu que el Consell General elaborarà

un text que garanteixi la transparència en el marc dels estàndards de l'OCDE abans del 15 de novembre. Hem de recordar que dins la nova configuració internacional que neix del G-20 del 2 d'abril, hi ha decisions com la que hem de signar convenis per evitar la doble imposició amb almenys 12 països per deixar de ser considerats país no cooperant, i per tant hi ha molta feina a fer. No en tenim prou només amb la legislació interna.

Que Pintat hagi signat aquest compromís en període preelectoral, descoloca l'oposició?

● No, al contrari. És la visualització d'un fracàs. És l'escenificació pura i dura del fracàs. En aquest procés hem de tenir en compte el calendari: han passat quatre anys. El maig del 2005 Pintat no va voler acceptar la nostra proposta d'acord polític per acostar-nos a Europa i fer la reforma tributària. Durant quatre anys ha anat a la seva, i el que ha passat finalment és que la co-

Els paradisos fiscals: «Hi ha molta feina a fer. Els socialdemòcrates volem que Andorra surti de la llista gris fosca»

munitat internacional i, sobretot el copríncep francès, se'n cansen. El dia 13 de febrer ve aquí Christian Frémont, representant personal del copríncep Sarkozy, i ens diu el que ens diu, és a dir que hem de legislar per sortir de la llista negra. El mateix dia 13 de febrer, Pintat fa una roda de premsa en la qual diu que no cedirà ni un mil·límetre, cosa que repeteix en declaracions i entrevistes com la del dia 17 en un rotatiu del país; i el dia 12 de març apareix amb aquesta carta unilateral, i es desdiu del que ha fet durant tota la legislatura i del que havia declarat els dies 13 i 17 als mitjans de comunicació i en seu parlamentària a final de febrer en la seva darrera compareixença. Per tant, la valoració no pot ser cap altra que la de dir que s'ha hagut de «menjar» les seves darreres declaracions i la seva praxi governamental al llarg d'aquests quatre anys i ha hagut d'acceptar el que nosaltres havíem dit que faríem si estàvem en situació de governar.

Què significa per al Partit Socialdemòcrata deixar de ser un paradís fiscal?

● Un canvi radical, sobre el qual ja no podem discutir ni de calendari ni d'articulació gradual i negociada. Hem tibet tant la corda que s'ha trencat i ara el país

L'estat del benestar «Volem per als ciutadans d'Andorra el mateix nivell de protecció social i de drets socials que els ciutadans veïns d'Espanya i França»

pateix l'efecte bumerang. A nosaltres, als socialdemòcrates, ens tocarà administrar aquesta transició cap al nou model amb la prudència que requereix el fet que la primera de les nostres preocupacions és defensar també els treballadors i treballadores que hi ha en el sector financer andorrà, que per al conjunt del volum de persones que treballen a Andorra és molt important. Les entitats financeres fa anys que saben, per molt que no ens ho manifestessin, que s'havien d'anar adaptant a noves maneres de negoci financer. Aquesta evolució del sector financer; que no ha de desaparèixer sinó que ha de quedar enfortit, l'hem de mesurar i, sobretot, parlar amb el sector. Ja m'he reunit amb els cinc directors generals de les cinc entitats bancàries, a petició seva, i hem de veure com es reposiciona el mercat financer andorrà en aquest nou marc de relacions que introdueix la transparència en determinades hipòtesis.

Com afrontaran la qüestió sindical?

● La nova administració ha de tenir una relació de respecte i diàleg constant amb els incipients sindicats del país, i dic incipients perquè si el reconeixement del dret no va acompanyat d'unes garanties i d'una empara social és molt difícil exercir sindicalisme en un país que no ha tingut tradició sindical i on l'empresariat és reticent a dialogar amb la força de treball. Això ho hem de canviar sense provocar cap trasbals, però cada cop que traspassem la frontera i parlem de l'evolució d'Andorra, si mai ens oblidem de parlar de la qüestió social ja se'ns recorda. Com per exemple, els catalans i espanyols que es queden sense feina a Andorra i no tenen una cobertura adequada. No podem continuar pensant que aquí podem fer el que ens sembli i després voler tenir unes bones relacions amb els nostres veïns. Nosaltres volem per als ciutadans d'Andorra el mateix nivell de protecció social i de drets socials que els ciutadans veïns. Això té molt poc de revolucionari, i no suposa cap política d'esquerra radical. Només estem parlant de l'estat del benestar. ●

* Director de l'Agència de Notícies Andorrana